

2. Степанюк А.В., Герц І.І. Біоетика – Тернопіль, 2001.– 144 с.
3. Степанюк А.В. Методологічні основи формування цілісності знань школярів про живу природу.– Тернопіль, вид-во Богдан, 1998.– 164 с.

БІОЕТИКА В СВІТЛІ НОВИХ ПАРАДИГМ ПРО ЕНЕРГОІНФОРМАЦІЙНУ ОРГАНІЗАЦІЮ СВІТУ І ЛЮДИНИ

*Харченко Л.П., Бойчук Ю.Д.
Харківський НПУ імені Г.С.Сковороди*

Останні десятиліття існування людства були роками соціальних революцій і перетворень, наслідком яких стала соціально-економічна, духовна та екологічна криза існуючої цивілізації. Серед багатьох шляхів виживання людства особлива роль належить біоетиці, як духовно-екологічному імперативу сучасності, моральній нормі, згідно з якими людство повинно переглянути свої ціннісні орієнтири, потреби, узгоджуючи їх з можливостями і потребами живої і неживої природи нашої планети і Космосу в цілому.

На нашу думку, серед фундаментальних основ біоетики на особливу увагу заслуговують уявлення про енергоінформаційну структуру світу і людини.

Переосмислення старих релігійно-філософських істин та сучасні дослідження висувають нові наукові гіпотези про те, що у Всесвіті існують тільки дві реальності: матерія і енергія, які за певних умов переходять одна в одну. Але пріоритет залишається за енергією, а матерія є її конденсованою формою, існуючою тільки в просторі і часі. Енергія ж незалежна від просторово-часового континууму. Вона створює і формує поля, які оточують матеріальні об'єкти. Тобто, сама енергія створює поля і матерію і це стосується усіх тіл, в тому числі і живих організмів. Тільки останні мають своє особливе біологічне поле. Це первинне енергетичне поле, яке виникає при спонтанному крученні фізичного вакууму, заповнює як міжзоряний простір, так і простір між елементарними частками, отримало назву Універсального Енергетичного Поля (УЕП).

У різних культурах УЕП під різними назвами було відоме давно. Від інших фізичних полів воно відрізняється такими характеристиками: здатне без перешкод і втрат проникати через будь-які матеріальні об'єкти; може перебувати більше ніж в трьох вимірах; має організуючий вплив на матерію і створення форм, тобто є матрицею для формування матеріальних об'єктів; впливає на об'єкти і елементи простору з надсвітловою швидкістю, не вимагаючи для його трансмісії часу (саме так передається інформація, що дає підстави шукати зв'язок її з УЕП).

Навколо живих організмів, і людини в тому числі, УЕП викликає енергетичне поле – ауру, яка оточує і пронизує фізичне тіло. Про існування аури було відомо ще з стародавніх часів, але її існування тривалий час не визнавала класична наука. Аура як частина УЕП є космічною матрицею для людини, тоді як фізичне тіло – земною. Для сприйняття своєї косміч-

ної компоненти людська аура має спеціальні утворення – чакри. Вони є входами-виходами енергетичних потоків. І аура, і чакри мають виключне значення для життєдіяльності і розвитку людини.

Основною характеристикою УЕП є його свідомість. А поскільки воно породжує і пронизує все існуюче, то необхідно визнати, що все існуюче є свідомим. Таким чином, Свідомість забезпечує єдність світу. Цей постулат дуже повільно, але визнається науковим світом, хоча ще Декарт зі своїми прибічниками стверджували, що все в світі наділено Свідомістю і можна говорити тільки про його різні рівні. Цей постулат має замінити інший, домінуючий сьогодні «людина – міра всіх речей», який відділяє людину від інших істот і є основою антропоцентристського світогляду.

Просте припущення, що Свідомість – особливість всього існуючого і що вона має тільки різну ступінь складності чи рівень розвитку, дозволяє зрозуміти безконтактний взаємозв'язок між представниками живого і неживого світу. Подібність характеристик УЕП до поведінки елементарних часток дало можливість створити квантовомеханічну модель Свідомості, яка необхідна для розуміння того, як переноситься Свідомість у просторі, передається від одного тіла до іншого, зрозуміти його інформаційну природу.

Гіпотеза про існування УЕП, дає підстави стверджувати, що воно отримує інформацію з усіх куточків Всесвіту, обробляє і зберігає її. Голографічна структура УЕП (здатність однієї частки зберігати повний об'єм інформації про весь об'єкт) дозволяє виконувати цю роботу. Будь-яка інформація відбивається на всіх частинах голограми і її сукупності, якою є УЕП.

Таким чином, Земля, Космос і Людина являють собою єдину взаємодіючу енергетичну структуру. Людина, тварини, рослини і екосистеми притягують з простору різно спрямовану енергію, яка може порушувати їх енергетичну і фізичну структуру, або навпаки, укріплює і здійснює животворний енергообмін. Енерго-інформаційне поле людства стало фактором потужного впливу на екологічну ситуацію планети і ми зараз повинні усвідомити роль якості нашого мислення, яке насичує УЕП. Інтелект людини весь час породжує думки – творчі або руйнівні, добрі або злі, які неперервно наповнюють простір і групуються залежно від властивостей. Відповідну енергію випромінює і створена людиною техносфера. Мислення, думки – це реальний субстрат – польовий стан матерії, який внаслідок дисгармонічності (роздратованість, гнів, злість, заздрість, ненависть та ін.) може порушувати енергетичну рівновагу в екосистемах викликати різні стихійні лиха та катастрофи як відповідь УЕП.

Людство – унікальний аспект Всесвіту, повністю інтегрований з цілим. Наша енергетична система є системою перетворення, яка вбирає енергію з навколишнього середовища, перетворює, заново синтезує і відправляє в УЕП. Оскільки енергія, яку ми перетворюємо має Свідомість, відповідно, ми – перетворювачі Свідомості і найвищою метою нашого існування повинно стати одухотворення матерії. Про це колись писав М.Бердяєв: «Перед людством постають нові і нові завдання, завдання

творчого перетворення енергій, які виходять з темної, першопочаткової глибини буття, в нове життя і нову Свідомість».

Нова Свідомість людини пронизана визнанням та повагою до різних форм Свідомості інших об'єктів і цей принцип біоетики має стати визначаючим та регулюючим у взаємовідносинах людини з навколишнім світом. Зростання Свідомості та Духовності можуть оздоровити планету та спасти людство від назріваючого екологічного апокаліпсису, зберегти життя на планеті та забезпечити нові можливості для його стабільного існування і розвитку.

ФОРМУВАННЯ ФУНКЦІОНАЛЬНОСТІ ЗНАТЬ УЧНІВ З ПРИРОДНИЧИХ ДИСЦИПЛІН

Хоменко П.В.

Полтавський ДПУ імені В.Г. Короленка

Оновлена система освіти має на меті орієнтацію підростаючого покоління на гуманістичні цінності, формування конкурентного випускника в європейському та світовому просторах, виховання покоління молоді, що буде мобільним і захищеним на сучасному ринку праці, здатним робити особистісний духовно-світоглядний вибір, матиме необхідні знання, які будуть функціонувати в реальному житті особистості, як складова частина ключових компетентностей.

У доборі змісту природничої освіти, в тому числі й хімічної враховується практичність знання. Зміст шкільної освіти має бути осучасненим так, щоб випускники могли швидко адаптуватися в самостійному житті, цілеспрямовано використовувати свій потенціал для самореалізації в професійному й особистому житті.

Цілком природно, що в цих умовах постає питання про те яким повинен бути якісний рівень природничих знань, щоб вони могли задовольнити ті вимоги, які ставляться суспільством перед сучасною школою. Оновлення змісту освіти та її основних орієнтирів розвитку потребує і нових підходів до якості природничих знань загальноосвітніх навчальних закладів. Поряд з традиційними характеристиками знань (системність, науковість тощо), яких нова система освіти, ніякому випадку, не відкидає, розвивається і відносно нове поняття – функціональність знань.

Сучасні дослідження вітчизняних та зарубіжних (переважно Нідерланди та Росія) фахівців не дають системного уявлення про функціональні знання і особливо про специфіку їх формування на різних ланках навчально-виховного процесу. Критерій функціональності застосовується в дуже вузькому змісті, не враховується творчий потенціал особистості, розвиток її мотиваційної сфери. Система формування функціональних знань фактично не сформована, а поодинокі фрагменти такої системи по суті відірвані від процесу творення ключових компетентностей особистості.

Функціональні знання – чітка, об'єктивна, систематизована наукова інформація засвоєна до рівня осмислення її зовнішніх та внутрішніх